

DOKOŘÁN

BŘEZEN
2022
CENA 48,- Kč

Vážení divadelní přátelé,

dnes mám vůči vám nesmírně radostné poslání, kterým není nic menšího než představení nového Sezónního předplatného našeho divadla 2022/2023!

Když jsem si formuloval základní premisu pro vyjádření toho, co to pro nás i pro vás znamená, nemohl jsem se zbavit myšlenky, která zněla: „Bestie odchází!“ Vždyť právě v těchto dnech se naše země a s ní celý svět postupně zbavují „okovů“, do nichž nás uvrhla ona příšerná koronavirová pandemie.

Popředloňských prázdninách (na začátku divadelní sezóny 2020/2021) jsme se těšili, že se vše brzy vrátí do normálu. Naše radost však netrvala dlouho. 5. října 2020 jsme museli přestat hrát na Hudební scéně a 12. října pak i na Činoherní scéně. A nehráli jsme až do 23. května 2021!!!

Nikdy, ani za německé okupace, nebyla česká divadla uzavřena na tak dlouho...! Divadlo se nedá dělat formou home office. Nepřestali jsme pracovat. Probíhala komplexní příprava nových inscenací, které jsme postupně uváděli v režimu tzv. neveřejných premiér. Následně jsme je pravidelným opakováním udržovali v kondici a po celou dobu pevně věřili, že se brzy dočkáme setkávání se s vámi.

A tak okamžik, v němž jsme mohli znovu smysluplně existovat (24. května 2021), nás zastihl připravené. Okamžitě jsme vám nabídli naše nové i starší inscenace. A kouzlo divadelního zázraku začalo opět v plné síle fungovat a žádná omezení, která jsme museli i nadále dodržovat, nám společně nekazila opětovný zážitek z fascinace dobrým divadlem.

Pro sezónu 2022/2023 pro vás připravujeme 9 nových inscenací a myšlenky na jejich konečnou podobu nás už nyní naplňují krásným očekáváním. Čtyři z nich se ode-

hrají na Hudební scéně a pět pak na Činoherní.

Americký dramatik (a také znamenitý herec) Tracy Letts napsal kouzelný příběh, v němž ojedinělým způsobem vypráví neobyčejný život obyčejné americké ženy, příběh o tom, které životní okamžiky si člověk zpětně vybavuje a na které již zapomenu. Rodinné drama o hledání smyslu života **Mary Page Marlowová** vznikne v režii Mikoláše Tyce.

Historický muzikál autorů z našeho divadla Robina Schenka, Petra Štěpána a Miroslava Ondry **Devět křížů** vychází z legendy, která vznikla kousek od našeho města. Velice umně ji rozvíjí a obohacuje novými silnými tématy. V režii Petra Gazdíka ji u nás uvidíte ve světové premiéře.

I následující premiéru připraví režisér Petr Gazdík. Magická a zároveň romantická komedie o životě po životě Pam Valentine **Mezi nebem a zemí** je bravurně napsanou konverzační veselohrou o věcech, které nás přesahují. O všem, po čem ve skrytu duše toužíme, ale čeho se rovněž obáváme.

Muzikál Felixe Amadora a Ivána Maciase **Medikus** vznikl podle slavného románu Noaha Gordona **Ranhojič**. Možná znáte celosvětově proslulý film z roku 2013 s Tomem Paynem a Benem Kingsleym v hlavních rolích. Titulní postavou tohoto výjimečného příběhu je Rob Cole, anglický křesťanský chlapec, který se dokáže v těžkých podmínkách 11. století vydat na cestu přes celou Evropu až na dálný východ do města Isfahánu, aby se zde naučil umění lékařství. Českou premiéru tohoto díla uvedeme v režii Stanislava Moši.

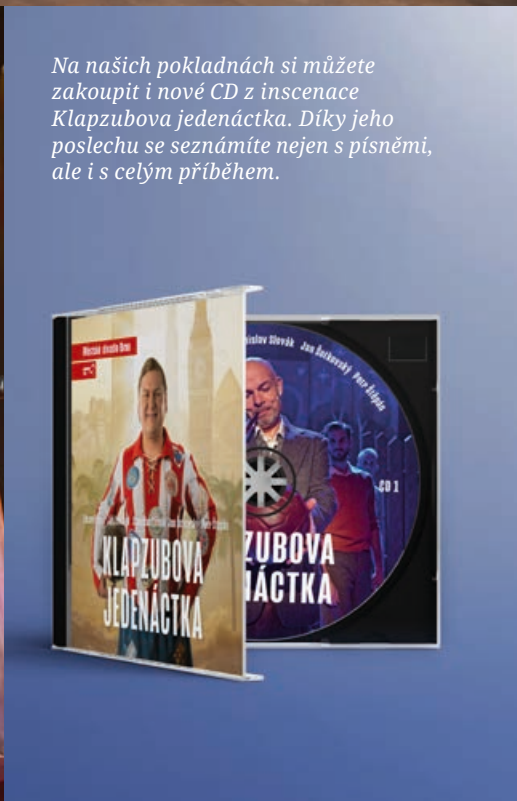
Několik let jsme usilovali o to, abychom získali autorská práva na zcela výjimeč-

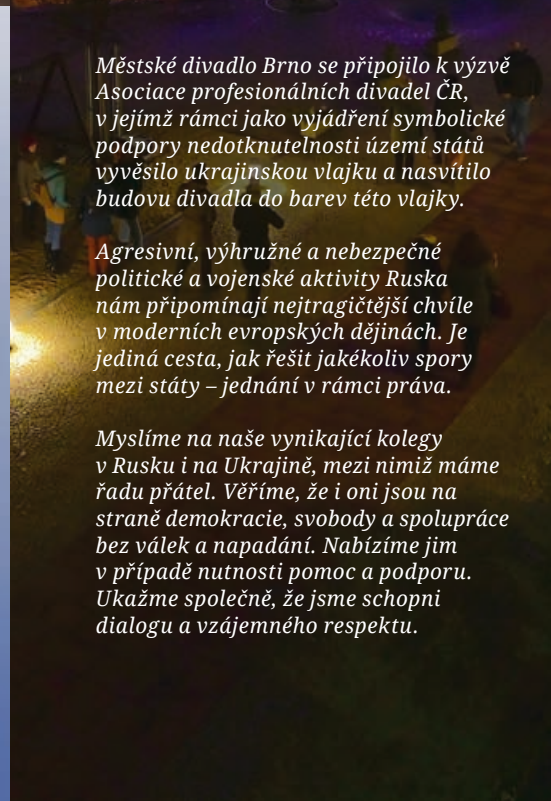
Nezapomente sledovat na YouTube nové díly talk show *MdB Klub*, které pro vás stále připravujeme. V sobotu 12. března se můžete těšit na *Jakuba Uličníka* a *Tomáše Vicana*, které si pozval *Jonáš Florián*. Následovat budou *Andrea Zelová* a *Marco Salvadori* v rozhovoru s *Janou Musilovou* a *Eva Jedličková* s *Markem Hurákem*, které vyzpovídá *Barbora Goldmannová*.

Světovou premiéru svého muzikálu *Sněhurka a já* si nenechali ujít ani autoři *Philip LaZebnik* a *Pippa Cleary*. Po představení nešetřili slovy chvály jak na stranu realizačního týmu, tak k hercům.

Na našich pokladnách si můžete zakoupit i nové CD z inscenace *Klapzubova jedenáctka*. Díky jeho poslechu se seznámíte nejen s písněmi, ale i s celým příběhem.

Městské divadlo Brno se připojilo k výzvě *Asociace profesionálních divadel ČR*, v jejímž rámci jako vyjádření symbolické podpory nedotknutelnosti území států vyvěsilo ukrajinskou vlajku a nasvítilo budovu divadla do barev této vlajky.

Agresivní, výhružné a nebezpečné politické a vojenské aktivity Ruska nám připomínají nejtragičtější chvíle v moderních evropských dějinách. Je jediná cesta, jak řešit jakékoliv spory mezi státy – jednání v rámci práva.

Mysleme na naše vynikající kolegy v Rusku i na Ukrajině, mezi nimiž máme řadu přátel. Věřme, že i oni jsou na straně demokracie, svobody a spolupráce bez válek a napadání. Nabízíme jim v případě nutnosti pomoc a podporu. Ukažme společně, že jsme schopni dialogu a vzájemného respektu.

ný rodinný pohádkový muzikál Dennise Kellyho a Tima Minchina **Matilda**. Konečně se nám to podařilo, a tak se s vámi můžeme těšit na jeho premiéru, která se v režii Petra Gazdika odehraje v předvánočním čase. I **Matilda** byla zfilmována. Režisérem byl Danny DeVito, který si zde zahrál jednu z hlavních rolí. Příběh o malinké dívence, která díky svým mimořádným vlastnostem dokáže měnit svět kolem sebe, je po všech stránkách strhující.

V divadelním světě se traduje, že není lepší komedie než Goldoniho **Sluha dvou pánů**. Před jedenácti lety vznikla báječná adaptace tohoto díla pod názvem **Sám na dva šéfy**, kterou napsal Richard Bean a která se po svém uvedení v londýnském Národním divadle stala okamžitě diváckým hitem číslo 1! Inscenaci o nenasytném sluhovi, který přes různé štrapáce zvládá sloužit dvěma pánům, u nás jako tzv. silvestrovskou komedii připraví režisér Stanislav Slovák.

Ten bude i režisérem následující premiéry, kterou se stane jedno z nejvýznamnějších dramát divadelní historie **Pohled z mostu** Arthura Millera. Jeho hlavním hrdinou se nestává nějaká výjimečná osobnost, ale zcela obyčejný člověk, a tak se příběh svým posláním o to více dotýká každého z nás. Toto vášnivé, hluboce lidské drama s výjimečnými hereckými příležitostmi nabízí již od doby svého vzniku naprosto nevšední strhující divácký zážitek.

Senzační konverzační komedie **Hvězda v pasti** Noëla Cowarda je báječně chytrá a jiskřivá konverzační komedie, se kterou na naše jeviště vstoupí duch idylické předválečné Anglie. Na českých jevištích se ještě nikdy nehrála, a tak ji v režii Mikoláše Tyce uvidíte v našem divadle v české premiéře!

Romantický muzikál Alice Gillham **Clarence Square** se odehrává v Torontu. Vše začíná obrovským požárem, který tuto kanadskou metropoli postihl na jaře roku 1904. Příběh mladé kabaretní zpěvačky a tanečnice, kterou si za svou další oběť vyhlédl záhadný vrah, je nesmírně napína-

vý a v mnoha ohledech hluboce lidský. To, že vše nakonec přes všechna příkoří šťastně skončí, souvisí především s vírou hlavní hrdinky ve spravedlnost a lásku. Inscenace bude v našem divadle uvedena v režii Stanislava Moši ve světové premiéře a již nyní se o ni zajímají produkce na londýnském West Endu, newyorské Broadwayi i v jihoafrickém Kapském Městě, v němž autorka žije.

Devět nádherných inscenací – devět kouzelných večerů s vašimi umělci ve vašem divadle!

Zakoupením Sezónního předplatného získáváte významnou slevu ve výši 800 Kč oproti nákupu na pokladnách našeho divadla. A navíc: držitelé předplatného mají u nás vždy své místo jistě! Vždyť ani té končící pandemii se nepodařilo snížit zájem o naše představení, která jsou znovu permanentně vyprodaná. A k tomu vám budeme zdarma zasílat náš měsíčník Dokořán, z jehož článků a fotografií se budete průběžně dozvídat, co se u nás odehrává, a jako již standardní dárek obdržíte i výpravný kalendář našeho divadla.

Za všechny kolegy se na divadelní setkávání se s vámi těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

A portrait of a woman with long dark hair, wearing a white button-down shirt, looking slightly to the right with a gentle smile. The background is a soft, out-of-focus blue and white.

Ivana Vaňková

Není to tak, jak to vypadá

Jubilejní dvacátá sezóna v angažmá a v poslední době i každý rok jedna velká ženská hlavní role. Taková bilance zdobí herečku Ivanu Vaňkovou, která přitom sama přiznává, že nemá ostré lokty a v soukromí je introvert. Aktuálně se na zkouškách muzikálu *NE/NORMÁLNÍ* převtěluje do postavy Diany, matky s bipolární poruchou. „Čerpám při ní z Anny Kareniny i z Kleopatry. Každá má jiné motivace, ale hloubka citů je podobná,“ vysvětluje.

Scházíme se v generálovém týdnu před premiérou. Jaké máte aktuálně pocity?

Zrovna dnes máme za sebou první projížďčku celého muzikálu. Zúčastnění diváci, což jsou zatím členové našeho realizačního týmu, říkají, že na to, o jak vážné téma jde, je tam spousta úsměvných a vtipných momentů. Postavy sice mají své problémy a komplikované vztahy, jako spousta lidí v dnešní době, ale berou to s nadhledem. Rozhodně se toto téma nesnažíme nijak zatěžkávat, naopak. Ale je pravda, že když se mě nedávno zeptal jeden známý, co teď zkouším, a já řekla: Ále, takový příběh o rodině, kde maminka má bipolární poruchu a manžel deprese, tak odpověděl: A ty bys na to jako divák šla? A musím říct, že šla, protože to má opravdu velmi kvalitní scénář, za který koneckonců autoři dostali Pulitzerovu cenu, a taky nádhernou pop-rockovou hudbu.

Čerpala jste pro vaši postavu inspiraci z někoho konkrétního?

V tomto případě ne, neznala jsem nikoho s bipolární poruchou. Anebo jsem donedávna nevěděla, že se ta nemoc týká některých lidí v mém okolí. Ono to totiž vůbec není v běžném kontaktu znát. Ale na začátku zkoušení jsme měli odbornou přednášku – nebo spíš velmi fajn povídání – s manželkou našeho kolegy Ondry Halámka, která pracuje jako psycholožka. Ta nám skvěle popsala tuto nemoc – to, jaké má dopady na pacienta, a hlavně na jeho rodinu, a vůbec nám celou hru skvěle rozebrala. Hlavně nám i potvrdila, že autoři si nic nevymysleli a vše je tam popsáno věrně tak, jak to opravdu chodí. Všechny emoce a pohnutky k jednání vyplývají ze situací. Fakt to autoři dobře vystihli!

Kde jsou tedy příčiny nemoci vaší hrdinky?

Nechci to úplně prozrazovat. Ale naznačím, že Diana má ke své nemoci jednak genetic-

kou predispozici a taky se v rodině přihodí tragická událost, což je pro ni spouštěcí moment její nemoci. Střídají se u ní mánie a deprese a začne být postupně nebezpečná sama sobě, jak už to u této nemoci bývá. Nastává pak proces dlouhého hledání správné léčby, a to pro celou rodinu. Při zkoušení jsme si zažili různé situace, hodně vtipných chvil, ale i slzička ukápla. Takže si myslím, že se diváci můžou těšit na emocionální nálož!

Jak se vám daří zvládat emocionálně vyjaté situace při zkoušení?

Beru to jako osobní psychoterapii. Pro mě je to takové ozdravné, když si můžu nějaké hluboké smutky prožít sice doopravdy, ale na jevišti.

Petr Gazdík jako režisér je známý tím, že má na herce maximální nároky, které ještě zvyšuje u svých blízkých. Je to tak?

Je to tak a já jsem ráda. Ale myslím si, že v poslední době už není tak přísný. Asi i tím, že za poslední roky jsme spolu udělali několik společných inscenací, pochopil, že mi chvíli trvá, než mi věci dojdou... Tak mi dává víc času, je trpělivější, ale důsledný, a to je perfektní.

Diana se ve vaší kariéře řadí hned za Annu Kareninu a Kleopatru, což jsou všechno výrazné ženské charakterní postavy. Jaké je pro vás osobně jejich vzájemné propojení?

Když jsme dozkoušeli Kareninu a přišla Kleopatra, tak jsem si říkala: Toto asi není pro mě, to je přece úplně proti mému naturelu! A tehdy mi Petr výborně poradil, abych vyšla právě z Kareniny. Že by si mohly být podobné právě v tom, jak prožívají velké emoce, že v podobných situacích by se chovaly podobně, jen Kleopatra je víc vrtošivá. Diana z muzikálu *NE/NORMÁLNÍ*, to je zase jiný příběh, který ještě u mě není u konce.

Pořád ji ještě trochu hledám. (rozhovor vznikl na začátku února – pozn. aut.) Ale přijďte se podívat, jak hledání dopadlo. (smích) **Považujete tedy Kareninu za svoji zlomovou postavu?**

Nevím, jestli přímo zlomovou, ale byla mi velmi blízká. Tematicky i emocionálně. Její chování mi přišlo pochopitelné. I když se s ním já osobně neztotožňuji, rozuměla jsem jejím pocitům. S některými postavami mívám větší problém. Mám sice nějakou svoji představu o roli a v šatně si to perfektně vymyslím, ale často mi pak režisér na zkoušce moji představu nepotvrdí. (smích) A u Kareniny jsme, myslím, celkem souzněli.

V posledních dvou sezónách hodně poznamenal fungování divadla covid. Změnilo to váš pohled na profesi?

Začala jsem přemýšlet o smyslu naší práce, což by mě dřív nenapadlo. Vždy mi bylo jasné, že mám to nejužasnější povolání. Ale když si pak čtete nebo zaslechnete debaty typu: proč si ti umělci stěžují a nejdou radši někam pořádně pracovat... Naštěstí naši milí diváci a fanoušci nám dávali dostatečně najevo, jak jim divadlo strašně chybí.

U nás ve vesnici se nás ptali, kdy už konečně budeme hrát. To bylo až dojemné.

Jak jste jako rodina trávili čas v karanténě?

Během karantény byli určitě nejšťastnější naši pejsci! Mohli jsme s nimi být pořád venku, hodně času jsme trávili v lese. Ale jsem ráda, že se už snad život vrací do normálu. To byl opravdu divný čas. Já sama jsem v sobě bohužel neobjevila žádné nové talenty nebo dovednosti. Spíš jsem zlenivěla, protože potřebuji úkoly, které si neumím dávat sama. To naopak můj muž je pořád rozběhnutý do několika směrů současně a hlava mu jede nepřetržitě. Takže ten během covidu navymýšlel spoustu nových projektů.

Letos jste v angažmá Městského divadla Brno dvacátou sezónou. Ohlížíte se zpátky a bilancujete?

To ani ne. Ale občas mě napadá, že jsem na některou svoji roli byla tehdy ještě moc mladá. Třeba u *Čarodějek z Eastwicku* si myslím, že kdybychom to hráli teď, tak jsem přesně v ideálním věku. Teď už mám nějaké drobné životní zkušenosti a mohlo by to být zajímavější, ale možná taky ne, kdo ví. Jsem ale

šťastná za všechny role, co mě potkaly. Nikdy jsem neměla žádné vysněné, ale vzpomínám si, že na začátku kariéry mě třeba jen tak napadlo – *West Side Story*, to je hezký muzikál, tam bych si ráda zahrála. A brzy nato skutečně přišla Anita. Podobně *Jesus Christ Superstar* a *Máří Magdalena*. A pořád mě potkávají krásné role. Takže děkuji, moje milé divadlo. (smích)

Pocházíte vy sama z divadelního prostředí?

Částečně ano. Maminka hrála ochotnické divadlo a moderovala různé folklorní předhlídky. Já jsem jako malá taky zpívala folklór, chodila do lidušky na zpěv a na klavír, dohromady skoro deset let. Ale na ten jsem nebyla talentovaná, hrála jsem sice velké skladby, ale strašně jsem se nadřela. Hlavně jsem na to neměla nervy a trpěla velkou trémou – jakmile jsem měla zahrát před lidmi, tak mě prstíčky neposlouchaly...

V herectví se vám s tím daří bojovat lépe?

Tam se to dá různě kamuflvat. Tam nemusíte být tak precizní, dokonce někdy můžete být i ledabylí. Někdy je to dokonce ku prospěchu. (smích)

Navenek působíte introvertně. Jste taková?

Ano. Ale slyšela jsem, že na někoho ta moje plachost působí jako namyšlenost. To mě mrzí, ale nic s tím nenadělám. Případně touto cestou vzkazují: Milí diváci, není to tak, jak to vypadá, bývám často nejistá. Když si můžu vybrat, jestli nad něčím mávnu rukou nebo se z toho budu hroutit, tak se spíš hroutím. Jsem bohužel tento typ. Ale vím to o sobě, snažím se taková nebýt, ale těžko člověk bojuje proti své přirozenosti. Ale když vidím, že se divákům naše práce líbí, to mám hned pevnější půdu pod nohama.

Na co se teď těšíte?

Pracovně jsem teď lehce nervózní před premiérou – takže na to, až bude šťastně za námi. A jinak se těším na jaro! Zima mi nevadí, u nás za Brnem je i v zimě hezky. Ale ničí mě ta ranní tma a vstávání do ní. S jarem a sluníčkem se mi i zlepší nálada, úplně se s tím nadechnu. Už aby to bylo!

Text: Lenka Kolegarová

Premiéra 12. a 13. února na Činoherní scéně

Dagmar V.: Neskutečný, neuvěřitelný a slovy nepopsatelný zážitek! Silný, dojemný, srdcervoucí příběh. Husí kůže, ani chvilka bez náboje, energie a hluboké emoce, které nikdy nezmizí ani nevyblednou. Vynikající, komplexní a dechberoucí Ivana Vaňková, už teď zralá na příští Cenu Thálie. Ta nejhlubší a nejvřelejší poklona váženému panu režisérovi Gazdíkovi a celému týmu vašeho úžasného divadla, kam se vždy a pravidelně budeme s tou největší radostí vracet! A nezastavila by nás ani ještě větší vzdálenost! Za nádherou a kvalitou si správný fanoušek neváhá zajet i třeba přes celou republiku a našich cca 170 km z Ostravy je úplně v pohodě.

hudba Tom Kitt / libreto a texty písní Brian Yorkey

NE/NORMÁLNÍ

komorní muzikál / režie Petr Gazdík

Miroslava L.: Bylo to brutální! Tak silný příběh a pěvecké výkony! Super, super, super! Děkuji za neskutečný zážitek.

Helena T.: Byli jsme včera a bylo to prostě dokonalý! Ještě stále se z toho vzpomínáme.

Lady L.: Byly jsme odpoledne. Ještě jsem nenašla slova, kterými bych tento zážitek okomentovala. Je to prostě *NE/NORMÁLNĚ* famózní. Slzy, husí kůže, zatajený dech. Děkujeme, bylo to prostě neskutečně úžasné.

Pavla J.: Doporučuji slabším jedincům, aby si s sebou vzali kapesníčky... byla jsem na pátečním představení a všechno bylo perfektní... Děkujeme za zážitek!

Fenomén Matilda (část první)

Ten příběh by mohl začínat různě. První varianta: v roce 1988 vydává hvězdný anglický romanopisec Roald Dahl knihu, která se vedle jeho dalších dětských knih, z nichž řadu znají i čeští čtenáři, jmenuje vlastně obyčejně. Posuďte sami: *Jakub a obří broskev*, *Karlík a továrna na čokoládu*, *Fantastický pan Lišák* – a *Matilda*.

Pod prostým názvem však nacházíme „starého dobrého“ Dahla a další z jeho příběhů vzdoru dětské tvořivosti a vynalézavosti proti tlaku dospělého světa. Mimořádně chytrá a sečtělá šestiletá Matilda Wormwoodová trpí hned nadvakrát: jednak svými hloupými a povrchními rodiči, jednak krutou a děti nenávidějící slečnou Trunchbullovou, ředitelkou školy, do které prvňáček Matilda začíná docházet.

Druhá varianta: v letech 1968–1987 byl uměleckým šéfem Royal Shakespeare Company elitní anglický režisér Trevor Nunn. Muž širokého rozpětí, od Shakespeara a klasických tragédií až po mnoho muzikálových hitů. Režisér westendských premiér takových muzikálových šlágrů jako jsou *Kočky*, *Starlight Express*, *Šachy*, *Sunset Boulevard* – a *Bídníci*.

Právě *Bídníci* se v roce 1985 stali pro Anglii unikátním spojením státního a soukromého divadelního sektoru: nebýt spojení peněz producenta Camerona Mackintoshe a tvůrců a zázemí Royal Shakespeare Company (RSC), jejich veleúspěšná londýnská inscenace by nevznikla. Někteří pravda nařikají, že spojení s hitovým muzikálem je důstojností RSC nehodné. Nebýt ovšem trvalého podílu, který ze zisků *Bídníků* už skoro čtyřicet let RSC pobírá, jistě by tato ctihodná instituce nemohla činit leccos z toho, co činí. Úspěšný muzikál a jeho přesun na West End se tak stal něčím, čeho se RSC dopředu neštítí. Ba naopak.

Třetí varianta: Tim Minchin, australský písničkář, komik a celoživotní fanoušek Roal-

da Dahla, se roku 1998 jako třiatřicetiletý mladík pokoušel získat od Dahlových dědiců práva na muzikálovou verzi *Matildy* pro divadlo v Perthu. Nezáskal je.

Ať by ten příběh začal jakkoli, v jednu chvíli by v něm musela padnout následující věta.

V září 2009 oznámila Royal Shakespeare Company, že v zimě 2010 uvede ve Stratfordu světovou premiéru muzikálové verze Dahlovy *Matildy* – s písněmi Tima Minchina.

Text: Jan Šotkovský

Sezónní předplatné 2022/2023

Vážení divadelní příznivci, dovolujeme si vám nabídnout nové abonmá, díky němuž uvidíte devět skvělých titulů a získáte řadu výhod – své sedadlo v sále, časopis Dokořán ve schránce či kalendář, jenž vás spolu s námi bude provázet celým rokem jedinečných divadelních zážitků!

Tracy Letts

MARY PAGE MARLOWOVÁ rodinné drama o hledání smyslu života

Americký dramatik (a také znamenitý herec) Tracy Letts je v současnosti jistě nejvýraznějším dědicem velké tradice americké rodinné dramatiky reprezentované jmény jako Eugene O'Neill, Tennessee Williams či Edward Albee. Jedna z jeho posledních her (z roku 2016) *Mary Page Marlowová* vypráví neobyčejný život obyčejné americké ženy, příběh o tom, na jaké životní okamžiky si člověk zpětně (ne)vzpomíná.

Vše začíná snahou pětáctiřicetileté matky, která se pokouší vysvětlit dětem, proč se rozvádí – a následuje jedenáct obrazů, kde na přeskáčku vidíme Mary v rozpětí od desetiměsíčního dítěte v kolébce po sedmdesátiletou ženu čekající v nemocnici na smrt. Autor nám výjimečně působivě klade otázku: „Jak to, že tato nekompromisní, sebevědomá a atraktivní žena neprožila život podle svých představ?“ A především nás dokáže stále udržovat v napětí, jaká Mary Page skutečně je. Hodná nebo zlá? Šťastná nebo ne-

šťastná? Milovaná nebo zrazovaná? Milující nebo zrazující? Oběť nebo viník? Mimořádné dílo tak neokázale demonstruje, jak komplikovaný a nejednoznačný může být zdánlivě obyčejný lidský osud. A jak nepodobný si může být jediný člověk v různých fázích svého života. Jak napsal výstižně ve své nadšené recenzi kritik New York Times Charles Isherwood: „*Forma hry mi připadá krásná a dojemná, jako když si na přeskáčku listujete kamarádovým fotoalbem, některé tváře vám připadají povědomé, jiné nečekané. A potom narazíte na někoho úplně neznámého – kdo podle všeho pro kamaráda hodně znamená – a se smutkem si uvědomíte, že i svoje nejbližší budete vždy znát jen v útržcích a neúplně.*“ Tuto pozoruhodně neobvyklou, ale velmi lidskou hru uvede naše divadlo jako první premiéru sezóny.

Režie: Mikoláš Tyc

Premiéry: 10. a 11. září 2022 na Činoherní scéně

Robin Schenk, Petr Štěpán, Miroslav Ondra

DEVĚT KŘÍŽŮ historický muzikál

Pro naše divadlo napsané nové hudební dílo vypráví starou moravskou legendu o ukrutném činu, který se podle kronik odehrál kolem roku 1540 v malé vsi nedaleko Velké Bíteše. Statkář z Hlubokého při své cestě z Bíteše z trhu domů najde bezvládné tělo muže. Odveze ho domů a mladý cizinec – uherský koňský handlír Luka – se díky tomu za nějaký čas zotaví. Zamíluje se do statkářovy dcery Elišky, avšak

otec nechce o vdavkách ani slyšet. Cizinec zaváže Elišku slibem věrnosti a odjíždí, aby v Uhrách prodal své statky a s penězi se vrátil pro svoji nevěstu. Čas však plyne a Luka se nevrací. Eliška tak podlehne naléhání otce a ostatních, aby se provdala za mlynářova syna. Ve svatební den se vrací Luka z Uher a brzy se dozví o chystané veselce. Šílený vztekem přísahá pomstu, kterou nakonec vykoná, přičemž obětuje i svůj

vlastní život. Na místě strašného zločinu vztyčí pak lidé devět křížů, aby tento příběh velké lásky a velké zášti nikdy z hlíny vysočiny nevyvanul.

Je to skutečný příběh z historie? Nebo jen legenda o krvavé hrůze z dávnověku? Autorům nového muzikálu nejde ani tak o to podat přesnou historickou rekonstrukci možné události, která je doposud zahalena tajemstvím. Spíše se na základě velmi silného lidského příběhu chtějí zamyslet nad tématy, jako jsou lidská zaslepenost, nenávisť k neznámému, strach z jinakosti. Ak-

Pam Valentine

MEZI NEBEM A ZEMÍ magická komedie o životě po životě

Felicity a Simon Willisovi čekají své první dítě. On je (zatím) neúspěšný spisovatel, ona ho láskyplně podporuje i přes nepochopení své matky. Díky realitnímu makléři Markovi najdou dům, který se pro ně zdá být ideální. Simon je nadšený, že v něm dříve žil autor jeho oblíbených detektivních románů. Felicity má zase ráda staré domy pro jejich zvláštní atmosféru a dokonce doufá, že by se v nich mohla setkat s důkazem existence života po životě. Věří, že duchové předchozích tragicky zemřelých majitelů jsou stále přítomní.

Kdyby byl Mark k manželům Willisovým upřímný, přiznal by, že se v domě dějí podivné věci. Pokaždé, když do něj přijde, stane se něco nadpřirozeného. Věci se vznášejí ve vzduchu, přemísťují se samy od sebe... Zatímco Marka to děsí, pro Felicity jde o důvod, proč si dům ještě více zamilovat. Všichni jsou tedy spokojeni. Markovi se podaří strážidelný dům pronajmout, Felicity se setkává s tím, co ji fascinuje, a Simon dokončuje román u stejného stolu jako jeho spisovatelství

Felix Amador, Iván Macías

MEDIKUS muzikál podle slavného románu Noaha Gordona

V listopadu roku 2021 zemřel ve věku 95 let americký spisovatel Noah Gordon. Do dějin světové literatury vstoupil především svou trilogií *Dynastie Coleových*, která se velmi

centují sílu lidské pomluvy i to, jak veřejné mínění ovládá osudy lidí.

Poutavé melodie mladého brněnského skladatele Robina Schenka a silný příběh lásky a nenávisť podle Petra Štěpána a Miroslava Ondry ponoří své diváky do legendy, která se vypráví kousek od Brna, a ať už je pravdivá, nebo ne, stále nám ji připomíná impozantní memento – devět dřevěných křížů poblíž dálnice D1.

Režie: Petr Gazdík

Světová premiéra: 24. září 2022 na Hudební scéně

idol. A předchozí obyvatelé domu Jack a Susie Cameronovi jsou opravdu stále „doma“. Neodešli do nebe, byli vráceni od nebeské brány, protože ani v přítomnosti svatého Petra nebyl Jack ochoten uvěřit v boží existenci. V jednom domě tedy sledujeme dva manželské páry. Každý z nich řeší vlastní problémy, navzájem se nevidí, ale přitom se ovlivňují. Dokonce se spolu naučí i komunikovat. Romantickou komedii o věcech, které nás přesahují, napsala současná britská spisovatelka Pam Valentine a dokázala v ní spojit bravurní konverzační komiku s otázkami, které si denně pokládá každý z nás. A právě narození očekávaného miminka nabídne na tyto dotazy i potřebné odpovědi. Příběh o lásce a naději plný vlídného humoru i absurdních situací slibuje být výtečnou hereckou příležitostí pro členy našeho souboru a zároveň mimořádně dobrodružnou exkurzi po magických sférách našich životů.

Režie: Petr Gazdík

Premiéry: 8. a 9. října 2022 na Činoherní scéně

podrobně a poučeně zabývá dějinami lékařství. Nejznámější je pravděpodobně hned první díl, román u nás známý jako *Ranhojič* z roku 1987 (následovala volná pokračování

Šaman (1992) a *Lékařka* (1995)). Podle *Ranhojiče* byl v roce 2013 natočen i celosvětově úspěšný německý film s Tomem Paynem a Benem Kingsleym v hlavních rolích. Titulní postavou tohoto výjimečného příběhu je Rob Cole, anglický křesťanský chlapec, který se dokáže v těžkých podmínkách 11. století vydat na cestu přes celou Evropu až na dálný východ do města Isfahánu, aby se zde naučil umění lékařství. Motivací pro toto neobvyklé rozhodnutí jsou pro něj zkušenosti z raného dětství, kdy kvůli nedostatečným znalostem o lidském těle přijde jak o matku, tak o další blízké. Setkává se nejprve s bradýřem, který ho zasvětil do primitivního způsobu léčení, díky němuž ale brzy pochopí, že důležitější než vydělat víc peněz, je naučit se skutečnému lékařskému řemeslu. Na své dlouhé a nebezpečné pouti za poznáním, na níž se musí v nepřátelském prostředí vydávat za Žida, najde

Dennis Kelly, Tim Minchin

MATILDA kouzelný rodinný muzikál

V roce 1988 vydal hvězdný anglický romanopisec Roald Dahl knihu, která se zařadila do dlouhého seznamu jeho oblíbených titulů pro dětského čtenáře, z nichž řadu znají i ti čeští: *Jakub a obří broskev*, *Karlík a továrna na čokoládu*, *Fantastický pan Lišák*, *Obr Dobr* či *Čarodějnice*. Příběh nese jméno podle své hlavní hrdinky. Matilda je sice ještě malá dívka, která teprve nastupuje do školy, ale navzdory problematickému rodinnému zázemí je to nadmíru talentovaná holčička, která miluje čtení a také má neobvyklý magický dar telekineze. Díky svému speciálnímu nadání a laskavé povaze pomůže vyřešit osobní problémy slečny Honeyové, učitelky, u níž nalezne nejen pochopení pro svou čtenářskou vášeň, ale i potřebnou lásku a něhu, jichž se jí ve vlastní rodině nikdy nedostávalo.

V roce 1996 režisér, herec a producent Danny DeVito tento námět úspěšně uvedl na filmové plátno a knižní předloha tak znovu získala na popularitě. Tim Minchin, australský písničkář, komik a celoživotní fanoušek

nejen požadované učení, ale i životní lásku. Kniha se stala inspirací pro španělské autory, kteří v roce 2018 uvedli v divadle Nuevo Apolo v Madridu premiéru muzikálu *El Médico*. Nápad zpracovat tuto látku pro hudební divadlo vznikl v hlavě hudebního skladatele Ivána Macíase, který spolu s producentem Pablo Martínezem kontaktoval Michaela Gordona, syna a agenta spisovatele. Ten byl po poslechu několika prvních hudebních ukázek natolik nadšený, že se rozhodl autory spojit přímo se svým otcem. I toho Macíasova hudba okamžitě přesvědčila, a proto udělal svolení svůj román do muzikálové podoby zpracovat. Muzikál se stal ve Španělsku okamžitě veleúspěšným a my jsme rádi, že jej budeme moci představit našemu publiku v české premiéře.

Režie: Stanislav Moša

Česká premiéra: 22. října 2022 na Hudební scéně

Roalda Dahla, se již v roce 1998 jako triadvacetiletý mladík pokoušel od Dahlových dědiců získat práva na novou verzi oblíbeného příběhu, tehdy se mu to však ještě nepodařilo. Až o mnoho let později, v září 2009 oznámila Royal Shakespeare Company, že v zimě 2010 uvede ve Stratfordu světovou premiéru muzikálové adaptace Dahlovy *Matildy*, a to právě s písněmi Tima Minchina. Následovalo se všeobecným nadšením přijaté uvedení v roce 2011 na West Endu v Cambridge Theatre, které získalo devět nominací na prestižní cenu Laurence Oliviera a tu nejprestižnější pro nejlepší muzikál také obdrželo. Následovalo uvedení na Broadwayi a po něm další řada nominací a také pět proměněných cen Tony.

Režisér Petr Gazdík v české premiéře *Matildy* zajisté zúročí své zkušenosti s dlouhoteou prací s dětskými herci, kteří mají v této inscenaci obrovský prostor, a i proto již nyní divadlo pracuje na jejich školení ve speciální muzikálové přípravce, která od začátku roku 2022 probíhá. Strhující podívanou

slibují být i choreografie Carli Rebecy Jeffersona a vše k dokonalosti podtrhne hudební nastudování Dana Kalouska. *Matilda* je bezpochyby naprosto ojedinělá muzikálová událost, kterou by si žádný milovník tohoto

Richard Bean

SÁM NA DVA ŠÉFY třeskutá komedie s písničkami

Asi největší komediální úspěch londýnského National Theatre v současné době představuje svérázná adaptace Goldoniho *Sluhy dvou pánů* pod názvem *Sám na dva šéfy* (*One Man, Two Guvnors*, 2011). Jejím autorem je přední anglický dramatik Richard Bean, jehož *Novomanželské apartmá* jsme před časem v našem divadle uváděli. V režii Nicholase Hytnera se pak tato londýnská inscenace dočkala nejen veleúspěšného přesunu na West End, ale i půlročního turné po celém světě (včetně Austrálie, Nového Zélandu či Hongkongu).

Bean zachoval Goldoniho zápletku o nenasytém sluhovi, který zvládne s mazanou elegancí sloužit dvěma pánům najednou, ale přesunul ji do anglického přímořského města Brightonu roku 1963, na samotný počátek velkého bigbeatového šilenství šedesátých let. Beanův sluha Truffaldino jménem Francis Henshall taky hned na začátku říká: „*Hrál jsem na valchu v jedné skifflové skupině, ale minulý úterý šli kluci z kapely na koncert Beatles a ve středu ráno mě vylili. Je to ironie, protože Beatles jsem udělal já. Viděl jsem je v Hamburku. Slabo-*

Arthur Miller

POHLED Z MOSTU klasické drama

Největší americký divadelní autor 20. století Arthur Miller přispěl do pokladnice světového dramatu hned několika výjimečnými tituly. Diváci Městského divadla Brno z nich znají přinejmenším *Smrt obchodního cestujícího* a *Čarodějky ze Salemu*. Nyní jsme zvolili další z jeho mimořádných velkých lidských dramát *Pohled z mostu*.

Hlavním hrdinou této hry je Eddie Carbone,

žánru neměl nechat ujít. A věřte, budete ji chtít vidět vícekrát!

Režie: Petr Gazdík

Česká premiéra: 3. prosince 2022 na Hudební scéně

ta. Povídám tomu Johnu Lennonovi: Johne, takhle se nikam nedostanete, dyť je to trapný, copak vás nikdy nenapadlo napsat si něco sami?' “ Zneuznaný muzikant se tak z nouze stane bodyguardem Rachel Crabbeové, která se vydává za svého mrtvého mafiánského bratra Roscoea a netuší, že ho zabil její milý Stanley, který Francise zaměstná také. Všechny ty zatačky, serpentiny a peripetie se však nakonec (jak už v to dobré komedii bývá) šťastně vyřeší, a to i velkým přispěním Francise, kterému se během příběhu nejen podaří se dosyta najíst, ale i najít si pro sebe vhodnou partnerku...

Beanovy dialogy svou úsečností, citem pro paradox, absurditu a správně „střelenou“ nadsázku navazují evidentně na „monty-pythonovskou“ tradici britského humoru. Přitom ponechávají dost prostoru pro půvabné pohybové gagy v duchu italské komedie dell'arte i pro dynamické retro písně Granta Oldinga. Tuto rozkošně bláznivou, typicky britskou taškařici nastudujeme jako naši tradiční silvestrovskou komedii.

Režie: Stanislav Slovák

Premiéry: 17. a 31. prosince 2022 na Činoherní scéně

přístavní dělník v newyorském Brooklynu padesátých let, italský přistěhovalec druhé generace. Eddie žije ve zdánlivě spokojené domácnosti s manželkou Beatricí a její osiřelou neteří Catherine, když se začne pozvolna do dospívající Catherine zamilovávat. V tu chvíli se v jeho domácnosti ilegálně ubytují další dva italské imigranti Marco a Rodolfo. Eddie zprvu vítá své sicilské bratrance ve

vysněné zemi svobody, ale idyla společného soužití brzy skončí. Pohledný Rodolfo začne s Catherine chodit a Eddieho tak pomalu, ale jistě stravuje nesnesitelná vášeň, kterou ovšem nedokáže vyslovit, ani se jí bránit. Vášeň, která ho neúprosně vede k tragickému konci...

Eddieho příběh není ovšem jen dramatem posedlosti jednotlivce, ale i obrazem komunity s přísnými pravidly, kde „ne všechny zákony jsou psány v knihách“, jak říká výstižně Marco. A není tragédií výjimečného

Noël Coward

HVĚZDA V PASTI konverzační komedie

Garry Essendine, herecká hvězda a miláček londýnského publika ve třicátých letech minulého století, se chystá odjet na velké turné po Africe. Jeho přípravám však brání stále více okolností. Jedna z jeho mladých milenek – Garry je totiž notorický sukničkář – se do něj beznadějně zamiluje, jeho bývalá žena Liz – kterou naopak stále miluje Garry – se k němu nechce vrátit, jeho příznivkyně Lady Saltburnová se stále dožaduje schůzky a mladý dramatik Roland si bez ohledu na cokoli přeje, aby Garry hrál hlavní roli v jeho nové, „vysoce umělecké“ hře. Situace dostoupí vrcholu, když se Garry rozhodne řešit skutečnost, že jeden z jeho blízkých přátel spí se ženou druhého. Výsledkem je, že dotyčná žena zatouží po něm – a věci se jako ve správné komedii mohou dále komplikovat.

Garry je zkrátka velké dítě, herec na jevišti i v životě, okouzující svým šarmem i nesnesitelný svou sebestředností. A přece potřebuje, aby se kolem něj jako planety kolem

Alice Gillham

CLARENCE SQUARE romantický muzikál

Na jaře roku 1904 vypuknul v Torontu obrovský požár, který zasáhl velkou část města. Právě v tu chvíli začíná příběh nového muzikálu, který se jmenuje podle adresy, na které oheň způsobil velkou škodu. V krásném domě na náměstí Clarence Square se jeho majitel Edward Gordon vrhnul do

jedince, ale naopak zcela obyčejného člověka, která se tak intenzivně dotýká každého, kdo někdy tajně pocítil lásku, byť jen krátkou, k nedosažitelnému nebo nedotknutelnému.

Toto vášnivé, hluboce lidské drama s výjimečnými hereckými příležitostmi nabízí již od doby svého vzniku strhující divácký zážitek.

Režie: Stanislav Slovák

Premiéry: 11. a 12. února 2023 na Činoherní scéně

Slunce stále pohybovala skupina věrných přátel, neboť bez nich Slunce pohasíná. Bavíme se, když vidíme „hvězdu v nesnázích“, a dojmá nás, když se snaží uchránit svůj malý svět spřízněných duší, který potřebuje ke své práci.

Legenda anglické komedie Noël Coward si roli Garryho Essendina napsal v roce 1939 pro sebe a exceloval v ní v různých inscenacích po dalších dvacet let. Po něm v této roli zářili další prvotřídní angličtí herci jako Albert Finney, Peter O'Toole, Ian McKellen nebo Andrew Scott...

Je s podivem, že se tato báječně chytrá a jiskřivá konverzační komedie, se kterou na naše jeviště vstoupí duch idylické předválečné Anglie, na českých jevištích ještě nikdy nehrála, a tak ji v našem divadle uvidíte v české premiéře.

Režie: Mikoláš Tyc

České premiéry: 8. a 9. dubna 2023 na Činoherní scéně

plamenů, aby zachránil svou milovanou sestru Charlotte. Naneštěstí během tragédie o ni přišel a zároveň si zásadním způsobem poškodil zrak. Není to ovšem jediná tragédie, která toho roku Toronto postihla. Ve městě se objevila nová děsivá hrozba. Bylo nalezeno mrtvé tělo mladé kabaretní

tanečnice. Nejde ovšem o ojedinělý případ. Záhadný děsivý pachatel si i další kořisti vybírá mezi mladými dívkami místního kabaretu. Shodou náhod ho při jeho dalším hrůzném činu přistihne i talentovaná tanečnice a zpěvačka Lilly. Podaří se jí před vrahem utéct a schovat právě v domě na Clarence Square, kde se z ní následně stane laskavá chůva Edwardových neteří a synovců a kde dál žije ve strachu, že ji vrah objeví. Brzy se začne sbližovat s páнем domu a zároveň sní o úspěšné kariéře v místním divadle. Jak to celé dopadne, kdo je záhadným vrahem sužujícím město a zda se Lilly podaří obměkčit Edwardovo zlomené srdce, se diváci dozvědí ve světové premiéře nového muzikálu, který bude uveden na Hudební scéně.

Jeho autorkou je mladá umělkyně Alice Gillham. Alice je tichá, přemýšlivá skladatelka a spisovatelka známá pod svou přezdívkou Shy (Plachá). Narodila se v Kapském Městě v Jihoafrické republice a je klasičky vzdělanou klavíristkou a flétnistkou, vystudovala také obor etnomuzikologie na University of Cape Town. Své zkušenosti ze života v jižní Africe zúročila především v úspěšném muzikálu *Calling Us Home* (2017). Spolupracovala s hudebníky, umělci, producenty a skladateli v jižní Africe, Austrálii, Německu, New Yorku a Londýně a od roku 2014 se rozhodla zaměřit především právě na práci pro divadlo. A tak se jí přes německou produkční agenturu Gallissas, se kterou již mnoho let úspěšně spolupracujeme, podařilo kontaktovat tvůrce z našeho divadla, jimž svěřila své dílo vůbec k prvnímu světovému uvedení.

Režie: Stanislav Moša

Světová premiéra: 22. dubna 2023 na Hudební scéně

UPOZORNĚNÍ

Vážení stávající předplatitelé, své Sezónní a Podvečerní abonmá si můžete obnovit pouze do 31. března 2022. Poté budou vaše sedadla uvolněna do prodeje dalším zájemcům.

Edmond Rostand:

CYRANO Z BERGERACU romantická báseň

Celosvětově uznávaný a oslavovaný legendární secesní klenot je výjimečnou hrou, ve které dominují vzácné lidské vlastnosti jako esprit, duševní i tělesná elegance, humor, inteligence, optimismus, smysl pro krásu a čest, galantnost a rytířskost. Každá další repríza této heroické komedie ve verších je tak vskutku divadelním svátkem pro divadelníky i diváky!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: I. Ondříček, S. Janotová, K. Pekar, M. Isteník, V. Skála, O. Smysl, J. Mach, E. Jedličková, S. Slovák a další.

Terrence McNally, David Yazbek:

DONAHA! muzikálová komedie

Muzikál *Donaha!* je stále tak populární nejspíš proto, že si i z těch nejsmutnějších životních situací umí udělat dokonalou srandu. Nezaměstnaní oceláři se ocitají ve finanční krizi a jejich sebevědomí stále klesá... Je tedy načase si ho zvýšit a vylepšit tak i stav svých peněženek. A pozor – pánové jsou připraveni kvůli tomu jít až donaha! U toho musíte být!

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán, J. Uličník, I. Ondříček, L. Janota, M. Isteník, Z. Junák a další.

William Shakespeare:

ANTONIUS A KLEOPATRA milostná tragédie

Příběh velkého vojevůdce Antonia, jehož přivede do záhuby vrtošivá Kleopatra, vás naprosto strhne a pohltí spalující vášni, která sálá z každého činu a slova, jež na prknech Činoherní scény uvidíte a uslyšíte. Emocemi nabitý děj je navíc vyjádřen nádhernou Shakespearovou poezií a podtržen impozantní garderobou Kleopatry či podmanivou orientální hudbou.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: P. Gazdík, I. Vaňková, M. Isteník, J. Uličník, D. Křížová a další.

Alan Zachary, Michael Weiner, Austin Winsberg:

PRVNÍ RANDE muzikálová komedie o krizi mezilidských vztahů

„Co když dneska najdeš svůj vztah snů?“ S touto otázkou přichází do baru na své první dostaveníčko naslepo plachý manažer Aaron a zkušená „randička“ Casey. Oba si na ně přinášejí svoje „strašáky“ z minulosti, kteří se v průběhu večera derou v neočekávaných formách na povrch a jsou zdrojem výtečné zábavy! Na Činoherní scéně podáváme lásku a možná i happy end!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Rymeš, E. Skálová, A. Slanina, S. Janotová, D. Vítáček, A. Zelová a K. Pekar.

PROGRAM BŘEZEN

PROGRAM DUBEN

ČIHOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČIHOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ÚT	1.3. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	C2
ST	2.3. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	AB3
ČT	3.3. 19.00	Světáci	C4
PÁ	4.3. 19.00	Světáci	A5
SO	5.3. 19.00	Světáci	A6
NE	6.3. 19.00	Světáci	D
PO	7.3. 18.00	Anna Karenina	
ÚT	8.3. 19.00	Hrabal a muž u okna	AB2
ST	9.3. 19.00	První rande	
ČT	10.3. 19.00	První rande	AB4
PÁ	11.3. 19.00	Cyrano z Bergeracu	
SO	12.3. 19.00	Osmičky	
NE	13.3. 18.00	Osmičky	
PO	14.3. 19.00	Splašené nůžky	
ÚT	15.3. 18.00	Splašené nůžky	
ST	16.3. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	A3
ČT	17.3. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	A4
PÁ	18.3. 19.00	Antonius a Kleopatra	T2021
SO	19.3. 19.00	Antonius a Kleopatra	V2021
NE	20.3. 18.00	Antonius a Kleopatra	
PO	21.3. 19.00	Antonius a Kleopatra	Z2021
ÚT	22.3. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	A2
ST	23.3. 19.00	Cyrano z Bergeracu	
ČT	24.3. 18.00	Cyrano z Bergeracu	
PÁ	25.3. 19.00	Hrabal a muž u okna	E5
SO	26.3. 19.00	Hrabal a muž u okna	A6
NE	27.3. 18.00	Santiniho jazyk	PP2
PO	28.3. 18.00	Santiniho jazyk	PP1
ÚT	29.3. 19.00	První rande	AB2
ČT	31.3. 18.00	Vrabčák a anděl	

ST	2.3. 19.00	Pretty Woman	
ČT	3.3. 18.00	Pretty Woman	
PÁ	4.3. 19.00	Pretty Woman	
SO	5.3. 19.00	Pretty Woman	
NE	6.3. 18.00	Pretty Woman	
ÚT	8.3. 18.00	Donaha!	
ST	9.3. 19.00	Donaha!	
ČT	10.3. 18.00	Donaha!	
SO	12.3. 19.00	Mamma Mia!	
NE	13.3. 18.00	Mamma Mia!	
PO	14.3. 19.00	Mamma Mia!	
ÚT	15.3. 18.00	Mamma Mia!	
ST	16.3. 19.00	Mamma Mia!	
SO	19.3. 19.00	Grand Hotel	
NE	20.3. 18.00	Grand Hotel	
PO	21.3. 19.00	Grand Hotel	A2021/M2021
ÚT	22.3. 18.00	Grand Hotel	
SO	26.3. 14.00	O statečném kováři	
SO	26.3. 18.00	O statečném kováři	
NE	27.3. 14.00	O statečném kováři	
ÚT	29.3. 19.00	Sněhurka a já	C2/E2
ST	30.3. 18.00	Sněhurka a já	SP
ČT	31.3. 18.00	Sněhurka a já	

PÁ	1.4. 19.00	Světáci	AB5
SO	2.4. 19.00	Světáci	AB6
NE	3.4. 19.00	Hrabal a muž u okna	E7
PÁ	8.4. 19.00	Mary Page Marlowová	
SO	9.4. 19.00	Mary Page Marlowová	
PO	11.4. 19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
ÚT	12.4. 19.00	Světáci	A2
ST	13.4. 18.00	Světáci náhrada za 24. 1. 2022	SP
ČT	14.4. 19.00	Světáci	A4
PÁ	15.4. 18.00	Cyrano z Bergeracu	
SO	16.4. 18.00	Cyrano z Bergeracu	
ÚT	19.4. 18.00	Pro nic za nic	PPP
ST	20.4. 18.00	Pro nic za nic	P18
ČT	21.4. 19.00	První rande	žadáno
PÁ	22.4. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	C5
NE	24.4. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	D
PO	25.4. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	A1
ÚT	26.4. 19.00	První rande	C2
ST	27.4. 19.00	První rande	
ČT	28.4. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	C4
PÁ	29.4. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	E5
SO	30.4. 19.00	NE/NORMÁLNÍ	A6

PÁ	1.4. 18.00	Sněhurka a já	
SO	2.4. 14.00	Sněhurka a já	
SO	2.4. 18.00	Sněhurka a já	
NE	3.4. 14.00	Sněhurka a já	
NE	3.4. 18.00	Sněhurka a já	
ÚT	5.4. 18.00	Monty Python's Spamalot	
ST	6.4. 19.00	Monty Python's Spamalot	
ČT	7.4. 18.00	Monty Python's Spamalot	
SO	23.4. 19.00	Devět křížů	
NE	24.4. 18.00	Devět křížů	
PO	25.4. 19.00	Devět křížů	
ČT	28.4. 19.00	Grand Hotel	R2021/X2021
PÁ	29.4. 18.00	Grand Hotel	
SO	30.4. 19.00	Grand Hotel	Z2021/T2021

Tracy Letts:

předpremiéra

MARY PAGE MARLOWOVÁ

rodinné drama o hledání smyslu života

Ve dvou exkluzivních uvedeních jako malou ochutnávku nové sezóny hned šest různých hereček rozehraje mimořádný příběh jedné účetní. Kdybyste si měli vybrat jedenáct scén, jež by dokázaly vystihnout váš život, jaké by to byly? Působivá inscenace ukáže, že v různých obdobích života jsme různými lidmi, kteří nosí stejné jméno, ale nemusí mít nic společného.

Režie: Mikoláš Tyc

Hrají: M. Sedláčková, R. Coufalová, L. Bergerová, B. Goldmannová, B. Slaninová, A. Bergerová nebo G. Čtveráčková a další.

Robin Schenk, Petr Štěpán, Miroslav Ondra:

předpremiéra

DEVĚT KŘÍŽŮ

historický muzikál

Další „vlastovkou“ příští sezóny bude pro naše divadlo napsané nové hudební dílo, jež vypráví moravskou pověst o ukrutném zločinu, jenž se měl odehrát u Velké Bíteše. Poutavé melodie a silný příběh o lásce a nenávisti vás ponoří do legendy, která, ať už je pravdivá, nebo ne, stále nám ji připomíná devět dřevěných křížů u dálnice D1 – a nyní i náš muzikál!

Režie: Petr Gazdík

Hrají: L. Matouš nebo O. Studénka, K. Daňhelová nebo S. Janotová, R. Gajdoš nebo M. Němec a další.

John Du Prez, Eric Idle:

MONTY PYTHON'S SPAMALOT

bláznivá muzikálová komedie

„Jsem Artuš, král všech Britů!“ zní po celém království. Začíná to jako seriózní historický příběh... To by se ale látky nesměli chopit komici známí jako Monty Python. Muzikálová komedie, kterou vám opět ve třech reprízách přinášíme, však potěší nejen příznivce pythonovské zábavy, ale získá si i ostatní svým humorem, skvělou hudbou a pohádkovou výpravou.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán nebo L. Vlček, H. Holišová nebo A. Zelová, J. Brožek nebo O. Halámek, D. Rymeš nebo M. Salvadori, O. Studénka nebo D. Vitázek, L. Janota nebo A. Slanina a další.

Jule Styne, Bob Merrill, Peter Stone:

SUGAR! (Někdo to rád horké)

muzikálová komedie

Slavný muzikál nabídne bláznivé dobrodružství, v němž dva chudí muzikanti díky svému přestrojení v dámských róbách zažijí bezpočet vtipných situací. A aby toho nebylo málo, zamilují se do krásné zpěvačky Sugar a sami obdrží nabídku k sňatku od postaršího milionáře! Neváhejte – tento oblíbený titul se v dubnu vrátí na Činoherní scénu jen v jediné repríze!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: B. Remišová, P. Štěpán, M. Němec nebo A. Slanina, L. Janíková nebo P. Vitázková, M. Isteník a další.

Autoři muzikálu Sněhurka a já

Philip LaZebnik v rozhovoru pro kulturní portál scena.cz

Jsem úplně nadšený. Moc mě těší, že jsem mohl být u toho, zejména když jde o světovou premiéru. Zaujal mě každý detail, ať to bylo herectví, hudba, výprava, kostýmy či kulisy. Má poslední premiéra byl *Princ egyptský* na londýnském West Endu před dvěma roky. V podstatě jsem stejně unešený tady v Brně, jako jsem byl v Londýně.

Pippa Cleary na svém instagramovém profilu

Czech me out! Bylo neuvěřitelné sledovat fantastický soubor MdB, jak hraje můj muzikál *Sněhurka a já*. Nikdy dříve mou hudbu nehrál čtyřicetiletý orchestr, pořád ještě mi zní v hlavě. Jsem Brnu moc vděčná za to, že dalo šanci vzniknout této nové pohádkové show!

Světová premiéra 29. ledna na Hudební scéně

Lenka H.: Z Haničky mi na generálce přeběhl i mráz po zádech...

Jaroslav C.: Bylo to výborné představení, doporučuji na 100 %!

Peťa B.: Byla to nádhera, opravdu jako v pohádce! Pro děti asi super, ale pro dospělé ještě lepší!!! Opravdu se člověk od srdce zasměje, a hlavně se vrátí do časů dětství!!! Lidí, máte se na co těšit! Opravdu kouzelné – herci, kostýmy, písně. I my vám moc dě-

kujeme za to, co děláte v této nelehké době, a držíme pěsti! Jen tak dál!

Julie H.: Moc děkuji za pohádkový večer.

Romana R.: WOW!!! Bylo to super, zítra si jdu rovnou koupit další lístky a o úžasném Vlkovi Aleši Slaninovi a Rampelníkovi Alanovi Novotném se mi asi ještě pár dní bude zdát! Děkuju za další fantastický kousek, který jsem určitě neviděla naposledy.

Renata V.: Jedním slovem ÚŽASNÉ!

Pippa Cleary Philip LaZebnik Ronald Kruschak

SNĚHURKA A JÁ

pohádkový muzikál pro celou rodinu režie Stanislav Slovák

A portrait of Ondřej Komínek, a man with a beard and dark hair, wearing a dark blue blazer over a dark turtleneck. He is leaning against a light-colored wall and looking directly at the camera with a slight smile. The background is blurred, showing an outdoor setting.

Ondřej Komínek

Angažmá a hlavní role se neodmítá

S Ondrou Komínkem jsme se setkali po premiéře muzikálu *Sněhurka* a já, kde hraje jednu z hlavních rolí, prince Floriána. A bylo hned o čem povídat, protože na rozdíl od dřívějších rozhovorů, kdy se inscenace teprve chystala, konečně mohl popovídat o zážitcích z představení. O tom momentu, kdy herec předstoupí před diváky a má na svou mnohatýdenní intenzivní práci konečně odezvu. Ale ze všeho nejdřív jsem se musela (jak jinak) zeptat na jeho pouť k divadlu.

Ondro, tak jak to je s tebou a divadlem? Jak ses k němu dostal?

Já jsem do divadla nikdy pravidelně nechočil. Jen občas mě s sebou vzala babička, která jezdila s důchodci do divadla v Českém Těšíně. Myslím si, že mým prvním divadelním představením byl balet, dokonce si myslím, že to byla *Sněhurka*. Teprve na gymnáziu jsem se k divadlu dostal blíže, a to díky brigádě. Pracoval jsem totiž jako uvaděč v divadle Komorní scéna Aréna. Zažil jsem tam spoustu krásných představení, nejvíc si pamatuji na tituly *S nadějí, i bez ní*, *Slyšení* nebo hořké komedie *Plešatá zpěvačka* či *Ruská zavařenina*. Viděl jsem tam hodně skvělých titulů. A také jsem se setkal s muzikálem na našem gymnáziu, kde působí divadelní soubor Tajfun, a díky aktivní učitelce hudební výchovy jsem zabrousil do těchto vod. Přípravovali jsme tehdy samé muzikálové lahůdky, jako byl *Jesus Christ Superstar*, *Chicago* či *Evita*. Samozřejmě jsme dělali lákavé kousky, aby na to chodili diváci.

Po gymnáziu jsi tedy pokračoval na uměleckou školu?

Na uměleckou školu jsem ani nepomyslel. Proto jsem šel studovat kulturní dramaturgii v Opavě, kde jsem ale vydržel pouze jeden semestr. Mezitím jsem totiž začal pracovat v Národním divadle moravskoslezském, kde jsem hostoval v několika muzikálech. Takže jsem studia zanechal a věnoval se praxi. Protože jsem všude účinkoval v taneční company, nikdy jsem neměl ambici jít studovat hereckou školu, nepovažoval jsem se za tolik talentovaného jedince. Hlavně v oblasti herecké. Mojí silnější stránkou byl vždy tanec nebo alespoň tak jsem to sám vnímal. Po roce a půl této praktické zkušenosti jsem ale cítil, že se chci vrátit na vysokou školu, a šel jsem studovat do Olomouce biotechnologii a genové inženýrství.

Trochu mimo divadlo!

Ano, úplně mimo divadlo. Ale já jsem maturoval z chemie a občanské výchovy a měl jsem k těmto oborům blízko. Vždy mě zajímala věda, ale i humanitní obory, a proto jsem se nemohl po škole rozhodnout, co vlastně budu dělat. Nicméně během studia jsem si začal uvědomovat, že mi chybí kontakt s lidmi, a nedokázal jsem si představit sám sebe jako vědce zavřeného někde v laboratoři. Chtěl jsem znovu do kolektivu lidí. A v podstatě pět dnů před uzávěrkou podání přihlášek na JAMU se mi ozvala kamarádka, že chce zkusit přijímačky na muzikálové herectví, jestli to nechci zkusit také. Abych do toho šel s ní. Podal jsem si tedy přihlášku a jel jsem tenkrát do Brna na přijímačky, prostě to jen zkusit. A ono to vyšlo.

Když sis vyzkoušel na škole takové slavné tituly, hrál jsi už tenkrát hlavní role?

Ale kdepak. Třeba v *Jesusovi* jsem hrál jednoho z apoštolů. Už tenkrát jsem si uvědomoval, že mojí silnější stránkou je tanec, možná i zpěv, ale v herectví jsem se necítil pevný v kramflecích. Užival jsem si spíše ty role v zadních řadách, nebyl tam ten stres hlavní role.

Nechtěl jsi tenkrát zažívat stres a teď už je to tu?

Ano, tenkrát jsem si to nedovedl představit, ale teď už je situace přece jen trochu jiná. Na JAMU jsem se vše učil od základů a díky podpoře všech kolem mě mohu zodpovědně říct, že se na ty hlavní role dá zvyknout. (*smích*) Rozhodně si nestěžuji.

Řekni mi, jak ses dostal do našeho divadla?

Všichni studenti na JAMU samozřejmě řeší, jak je to s hostováním v různých divadlech. Každý pedagog má své stanovisko ohledně našeho účinkování, ale obecně se dá říct, že nám nezakazují tyto aktivity, s tím, že nesmí

narušovat naše studium. Hlavní pro nás má být studium a teprve potom divadlo. Ve čtvrtém ročníku se ale vše uvolní, protože začínáme pracovat na prvním absolventském projektu, a tehdy máme kurz profesní připravenosti, kde se dozvídáme ty praktické věci kolem hereckého života – konkurzy, portfolio a další věci. A tehdy nám učitelé řekli, že se máme zúčastňovat konkurzů prostě jen proto, abychom si to vyzkoušeli. I kdybychom třeba tu roli nakonec museli odmítnout z časových důvodů. Ale abychom na to byli připraveni a aby se také o nás vědělo. Protože čekat až do konce studia nemá smysl. Musí nás ta divadla znát. Takže jsem šel na konkurz do Plzně do muzikálu *Sunset Boulevard*, čistě na zkoušku, jenže jsem roli dostal a musel ji odmítnout, protože by se to opravdu nedalo časově zvládnout. Takže moje druhá zkušenost s konkurzem už bylo Městské divadlo, kdy jsem zkusil právě *Sněhurku...* a přišla nejen hlavní role, ale rovnou i angažmá. Sice stále ještě dodělávám školu, ale angažmá a hlavní role se prostě neodmítá.

Jak tě divadlo přijalo?

Bylo to hodně zajímavé. Na začátku sezóny jsem se šel představit a pak nastala taková časová bublina, protože mí kamarádi ihned začali zkoušet *Pretty Woman* nebo jiné tituly, ale mně začalo zkoušení až v listopadu. Nicméně divadelní život je pestrý a přišla nabídka zaskoku ve *Ztraceném ráji* za Patrika Földešiho, který musel hrát v *Grand Hotelu* za nemocného kolegu, což byl křest ohněm. Do slova a do písmene! Potom jsem musel naskočit jako další zaskok do muzikálu *Mamma Mia!*, kde jsem se seznamoval za pochodu s Hudební scénou a celou zákulisní mašinérií, za což jsem byl hrozně rád. Nedovedl jsem si totiž představit, jak bych se bez této předchozí zkušenosti popral s tím mumrajem až v generálkovém týdnu *Sněhurky*, a ještě v situaci, kdy mám na bedrech hlavní roli.

Je lepší takhle si to nejdřív vyzkoušet v company?

Jak kdy. Je fakt, že ten křest ohněm ve *Ztraceném ráji* byl v něčem dobrý, protože holt člověku nic nezbyde, prostě je hozen do

vody a musí plavat. Ale pro mě je určitě lepší, když jsem to vše zažil v klidu a zvětrí company. Jsem potom klidnější. Navíc dobře, že se to takhle událo, protože nakonec jsem většinu generálkového času setrval doma v karanténě a zahrál si to pouze poslední dva dny. Takže jsem byl rád, že jsem měl dřívější zkušenost z *Mamma Mia!*.

Spadnout takhle rovnýma nohama do takového zaskoku byla asi pěkná divočina?

To je pravda. Byla to hodně velká rychlovka. Ve středu večer mi zavolal Igor Ondříček, že potřebuji pomoc. Ještě týž den jsem šel na zkušebnu projít si to s mým kolegou Patrikem Földešim. Dostal jsem do ruky hereckou „mapu“ – odkud kam jít, kde mít jakou rekvizitu, kam ji přinést či odnést. Ve čtvrtek pár hodin před začátkem jsem měl pouze tzv. projížďčku svých scén a hned potom představení. Takže opravdový křest ohněm. Je to pro herce těžké, protože nemá ten „komfort“ dvou měsíců práce na zkušebně, navíc práce s režisérem Dodem Gombárem, jehož režie jsou velmi specifické svou výraznou stylizací. Cítil jsem, že mi ty dva měsíce hodně chybí. Ale odehrál jsem celou sérii čtyř představení, a když mě nakonec viděl i sám režisér a dal mi nějaké režijní poznámky, tak jsem byl spokojený.

Ondro, co tě baví, když nemusíš studovat do školy nebo nějakou roli?

Baví mě spousta věcí, ale teď na ně mnoho času nemám. Musím psát diplomovou práci, díky zkoušení v divadle musím zase trochu dohnat školu. Ale když mám čas, prostě rád odpočívám s křížovkou v ruce, užívám si naši chatu v krásném prostředí Beskyd, koukám na seriály a chodím na procházky s přáteli, plus dobré jídlo a dobré pití. To mě vždy potěší!

Jak vnímáš tuto specifickou dobu, která citelně zasahuje do naší práce? Bylo to pro tebe těžší zkoušet roli a zároveň nevědět, jestli vůbec budeš hrát pro diváky? Nebo jestli se vše zastaví a zažijeme další lockdown? Navíc sám jsi musel být v nejdůležitějším období, generálkovém týdnu, v domácí karanténě.

To je otázka. Každý to totiž vnímá trochu ji-

V muzikálu Sněhurka a já, režie Stanislav Slovák

nak. Já jsem typ herce, pro kterého je těžké dostat se do role, i když má ideální podmínky. (*smích*) Sám na sobě cítím, že mám v sobě velký prostor pro práci na herecké složce, a déle mi trvá, než si na všechno přijdu. Potřebuji vše promyslet do detailu, vidět se z vnějšku. Kolegové mi říkali herec vědec nebo herec technik. Ale na jevišti to tak nefunguje. Lépe se pracuje hercům pudařům, kteří to vše cítí „na první dobrou“. Každý typ má své výhody a nevýhody. Fakt, že jsem se nemohl zúčastnit těch prvních generálních zkoušek, měl ten dopad, že jsem přišel o ono dopilování herecké role. Nicméně měl jsem na to dostatek času, protože role prince Floriána bude pravděpodobně mojí absolventskou rolí v rámci studia, mohl jsem se plně soustředit na veškeré dění na jevišti i mimo něj a skrze to pak lépe vnímat a dotvářet svoji postavu. Takže nakonec jsem tu mezeru rychle doplnil. Je pravdou, že mnoho režisérů říká, že ta hlavní práce přichází právě až v jednotlivých představeních s di-

váky. Každé publikum je jiné, inscenace se usazuje a tehdy se nejvíc promítne onen vývoj postavy od premiéry do derniéry.

Tím, že máš za sebou již premiéru, můžeš mi říct, jaký je tedy tvůj herecký dojem z prvního setkání s publikem po dvou měsících práce na zkušebnách?

Je to obrovský rozdíl. My si můžeme v tom našem uzavřeném kolektivu po čase myslet, že některé věci už nebudou tak silně fungovat, že na ně nebudou lidé reagovat. Prostě si na to zvykneme a neprijdou nám některé scény nebo legrácky vtipné. Ale pak přijdou diváci a my najednou vidíme, že vlastně vše funguje tak, jak má. A je to obrovská úleva, protože po těch měsících, kdy nemáme žádnou výraznější vnější odezvu, vidíme, že ta práce měla smysl a že se lidi opravdu baví. A je to obrovská odměna.

Ondro, moc děkuji za tvůj čas a přeji ti mnoho krásných rolí i úspěšné dokončení tvého studia.

Text: Helena Brzobohatá

Josef Stráník

Hudba nakonec vyhrála

V jedné písničce Jaroslava Uhlíře a Karla Šípa se zpívá: „Basa tvrdí muziku / a já to tvrdím též / kdo tvrdí něco jinýho / ten tvrdí strašnou lež.“ Proto jsem se v naší pravidelné rubrice rozhovorů se členy orchestru MdB tentokrát zaměřil na hráče na basové nástroje Josefa Stráníka, se kterým jsme si povídali, jak mu rodiče vybrali dobrý nástroj a jakou roli hraje v jeho životě divadlo.

Josefe, zeptám se rovnou, jak ses dostal k muzice?

To bylo kvůli rodičům. Oba moji rodiče učí na Základní umělecké škole v Jindřichově Hradci, takže jsem to měl doma celé dětství. Od pěti let jsem poslouchal Smetanu a takové věci. Bavilo mě to. Pak jsem měl chvíli období vzdoru, kdy jsem chtěl dělat něco jiného, ale nakonec jsem stejně skončil u hudby.

Takže ses prostě věnoval hudbě, protože jsi musel?

Největší období vzdoru jsem zažil, když jsem hrál na klavír. Naši mě tam přihlásili, řekli, že mě zkusí dát právě na klavír, tím to začalo. Jo, možná před tím ještě nějaká flétna. V Jindřichově Hradci je super ZUŠka, která má čtyři obory, a část té ZUŠky je normální základní škola, kde mohou mít děti první tři roky rozšířenou hudební výuku. Já jsem byl právě na téhle základní škole s rozšířenou výukou hudebního oboru a poté jsem přišel na obor výtvarný. Takže, ne že bych úplně musel, ale naši mě tam zkrátka dali.

Kdypak přišlo to rozhodnutí, že se budeš věnovat hudbě profesionálně?

To bylo v osmé třídě na základní škole, kdy za mnou přišla moje úžasná mamka a zeptala se, jestli nechci zkusit hrát na kontrabas, protože mně moc nešla matika a s tím učebním to bylo vůbec takové špatnější. A máma věděla, že mě hudba baví, tak řekla: „Pojď to zkusit!“ Chvilí jsem pak dojížděl do Českých Budějovic, kde jsem se připravil na konzervatoř, a později mě přijali sem na brněnskou konzervatoř na klasický kontrabas.

Takže s nápadem, abys hrál na basu, přišla tvoje máma?

Jo! Rodičům vděčím za hodně, co teď dělám. **Když ti ten nástroj takhle „vložíli do rukou“, jak potom vznikl tvůj vztah k němu?**

Když jsem přišel na konzervatoř, tak to byl pro mě úplně jiný svět, než na jaký jsem byl

doposud zvyklý. Já jsem taky během základní školní docházky měnil školu. Pět let jsem chodil na základku se sportovním zaměřením. A já jsem opravdu nikdy nebyl sportovec! Takže když jsem přišel na konzervatoř a všichni dělali to, co je bavilo a zajímalo, a já jsem taky mohl dělat, co mě bavilo a zajímalo, tak to bylo skvělé. A s tím nástrojem se to také velmi propojilo. Bavilo mě hrát, bavilo mě bavit se s lidmi. Byl jsem tam moc šťastný.

Měl jsi nějaké muzikantské vzory?

Určitě. Ze zahraničních například Marcus Miller, už na konzervatoři jsem hrál i na baskytaru. Také třeba jiná baskytarová klasika Victor Wooten. Já se hodně věnuji rockové hudbě a tvrdším žánrům a tam jsem měl také spoustu vzorů, například Adama „Nollyho“ Getgooda. To jsou asi největší vzory, které jsem tehdy měl.

Vnímáš rozdíl, když hraješ na kontrabas a když na baskytaru? Je ti některý z těch nástrojů bližší?

Rozdíl rozhodně vnímám. Přece jen jsou to dva úplně odlišné nástroje. Na kontrabasu řeším při hraní víc intonaci a tón a na baskytaru zase groove a různé techniky. Nedokážu říct, jestli je mi jeden z těch nástrojů bližší. Mám je rád oba. I když vztah mám ke každému z nich jiný možná i proto, že jsem kontrabas studoval na konzervatoři. Momentálně hraju rozhodně víc na baskytaru.

Když jsi potom školu dokončil, tvoje cesta k profesionálnímu hraní vedla sem do Městského divadla Brno?

Ano. Já jsem tady v divadle začal hrát už ve čtvrtém ročníku konzervatoře a tuším v šestém ročníku jsem dostal úvazek. Byla to pro mě velká radost a řekl bych, že velká životní výhra.

Ve kterém to bylo roce?

Myslím, že v sezóně 2018/2019.

S Michaelou Hasalovou
v Divadelním klubu

Ty jsi říkal, že preferuješ spíš tvrdší hudbu. Přece jenom u nás v divadle je to s hudbou trochu jinak. Muzikál má sice také velký rozptyl, ale, řekl bych, na opačném kraji spektra. Není to pro tebe nepohodlí?

Vůbec ne, naopak! Já mám rád, když jsou věci rozmanité! Hraju naprosto všechno. A zahrát si *Pretty Woman* a hned nato *Mamma Mia!* je prostě skvělé. Oba ty muzikály jsou naprosto super hraní, zvláště pro nás pro rytmiku.

Byl jsi v kontaktu s divadlem už dříve? Chodil jsi do divadla jako divák?

Když jsem před chvílkou říkal, že jsem se chtěl věnovat něčemu jinému, tak jsem měl na mysli svoji touhu být hercem. Dokonce jsem se jednu dobu připravoval i na přijímací zkoušky na hereckou konzervatoř. Ale hudba nakonec vyhrála, nějak mě to bralo přece jenom víc. Takže ano, divadlu jsem se věnoval, a vrátím se opět ke svým rodičům, kteří mě do divadla brávali docela často a díky kterým mám spoustu zážitků. A právě díky nim je můj vztah k divadlu takový, jaký je teď.

Takže to spojení hudby a divadla ti vlastně vyhovuje?

Moc mi to vyhovuje.

Které muzikály máš rád po hudební stránce?

Určitě *Mamma Mia!*, to je pro baskytaristu super muzikál a hodně jsem se na něm naučil, *Pretty Woman* a *Vrabčák a anděl*, to je nádherný muzikál. Vždy se těším na *Horečku sobotní noci*. Moc rád taky vzpomínám na muzikál *Bits*. A třeba teď zkoušený muzikál *NE/NORMÁLNÍ*.

Co tě na hudbě muzikálu *NE/NORMÁLNÍ* baví?

Zaprvé je to velká rozmanitost, protože hudební čísla v tomto díle jsou opravdu velmi různorodá! Pak také to, že ten muzikál je výborně napsaný hudebně, prostě je to skvělé, ta muzika je báječná! A taky mě hodně baví i kapela, která ten muzikál doprovází. Myslim, že jsme se sešli ve strašně dobré partě. Navíc mě baví ten styl zkoušení, když jsme jako kapela provázáni s hereckým obsaze-

ním, což u velkého orchestru tolik nejde. Tady je to zážitek.

V čem je zkoušení muzikálu *NE/NORMÁLNÍ* odlišné od jiných muzikálů?

Určitě ho odlišuje komorní obsazení herců i kapely, které mezi námi tvoří speciální atmosféru. A jde taky o to důležité a hluboké téma duševního zdraví. Nechci mluvit za nikoho z kapely, ale mě se ten intenzivní příběh opravdu dotknul.

Máš mimo divadlo ještě nějaké další svoje projekty?

Mám jich docela dost.

Výborně...

Teď asi rok a půl působím v kapele *Cimbal Classic*. A také bych rád zmínil mé dvě kapely z toho tvrdšího spektra, co mě hodně naplňuje – *Eponine* a *Seeing Things*. A pak také píšu, recenzuji a reportuji pro hudební magazín *Klubovna*, který se zabývá rockovou scénou mladých muzikantů.

Takže jsi také hudební kritik...

No, asi bych nerad, aby mi tak někdo říkal. Ono to není jenom o tom, že bych dělal recenze na CD. Byl jsem v létě například na festivalu *Rock for People Hope*, protože kvůli covidu byly festivaly menší. Takže jsme přinášeli velký článek právě z tohoto festivalu.

Máš i nějaké jiné koníčky mimo hudbu a divadlo?

Já jsem si říkal, jestli se mě na to zeptáš. A pak jsem dlouho přemýšlel, co bych odpověděl, a zjistil jsem, že toho moc není. Občas si zahraju počítačovou hru, to je takový relax. Ale moc dlouho u toho nevydržím, protože si pak říkám: „Měl bys cvičit, měl bys dělat něco smysluplného,“ takže stejně nakonec vezmu do ruky kytaru a cvičím nebo si skládám písničky. Snažím se zabrousit i do studiové muzikantské práce. Jo a chvíli jsem jezdil na longboardu. Což teda není pro muzikanta moc dobré, tak jsem toho nechal.

Měl jsi strach o ruce a prsty?

No měl! Po pár pádech jsem toho definitivně nechal.

Josefe, jak trávíváš prázdniny? Necháš basu stát v koutě „za kamnami“?

Ne, v žádném případě. O prázdninách jezdím po festivalech, kde buď hraju, nebo tam

jsem jako reportér. Taky míváme často soustředění s kapelami. Moje prázdniny jsou hodně hudební, ale vždycky si je užívám. Já mám zkrátka rád, když mám nabitý kalendář a mám toho hodně. Mám pak pocit, že žiji produktivně.

Přeji stále plný kalendář a děkuji za rozhovor.

Text: Miroslav Ondra

Milý Martine, přeji Ti zdraví, štěstí a co nejvíce harmonie hudební i životní! Dan Kalousek

Milý Martine, k Tvému jubileu Ti přeji hodně dobrých not a dob, málo prázdných taktů, plynulé crescendo, co nejméně zbytečných předznamenání, a hlavně, ať se Ti nezavazí mobilní aparát! Zdraví, štěstí, veselou rodinu a pracovní úspěchy máš, tak ať Tě i nadále neopouštějí!
Vše dobré a mnoho radosti Ti přeje S. S.

Milý náš Martine, přeji Ti: pevné zdraví – někdo být zdravý musí a dávat dohromady kapelu, aby se vůbec hrálo, když jsou ostatní nemocní. Pevné nervy – někdo to uskutečnit musí, když hraje orchestr na třech až čtyřech

místech najednou a někteří si ještě k tomu dovolí být nemocní. Míň zodpovědnosti – nemusíš vědět v lednu, co se bude dít v divadle v květnu!!! Stejně se to stokrát změní. Jsi borec – máme Tě moc rádi. Tak se drž a vydrž. Ze srdce Igor

Milý Martine, známe se tak dlouho, pamatuji si, jak jsi vlastně ještě jako kluk hostoval v našem „Géčkovém“ bandu. Vždy jsem tě obdivoval za ten krásný kultivovaný flétnový tón. Dnes nám – k tomuto svému výostnému umění – navíc každodenně pomáháš s organizací a vždy s klidem, přehledem a vstřícností. Díky moc za vše, za to, jaký jsi...! Všechno nejlepší, příteli! Petr Gazdík
P.S. ...pořád jsme kluci...

Milý Martine, 5+5 vždy neznamená 10... Z tohoto rébusu jsme nemalou řádku let prožili spolu. Začali v Redutě, pokračovali v „Mahence“, abychom skončili v brněnské továrně na sny čili v MdB. Tisíce hodin strávených vedle sebe, neboť flétna s klarinetem blízko sebe sedává. Snad jsme předali hodně radostí, spolu zažili spoustu legrace i starostí, také několik průšvihů, ale to vše vždy stálo za to!! Zůstávej i nadále optimistou a konzumentem všeho dobrého při plném zdraví!!!
To Ti přeje Pavel Sápák.

Milý Martine, oblíbený kolego! Přeji Ti statisíce najetých kilometrů, desítky tisíc nakopírovaných čárkovníků, tisíce smluv, stovky nových představení a desítky úžasných nastudovaných koncertů. No a doufám, že na Tvoje pevné zdraví si důkladně připijeme chutným mokem. Sylva

Milý Marto, samozřejmě že Ti ze srdce přejeme spoustu zdraví a štěstí, ale především také hodně takových skvělých kolegyň jako jsme my dvě...!!! (mrkáci vy-smátý smajlík) Renata a Naďa

Sněhurka a já je pohádkový muzikál pro celou rodinu v Městském divadle v Brně

Peter Stoličný | 10.2.2022 | EuroZprávy.cz

Herec, absolvent DiFa JAMU, režisér, taky absolvent DiFa JAMU a v neposlední řadě pedagog též školy Stanislav Slovák má v divadle bohaté zkušenosti herecké i režijní. Není proto divu, že si se široce rozehranou pohádkou (určenou nejenom dětem) pohlál až s bujarou radostí. (...) Není snad jediná pohádka z repertoáru bratří Grimmů, která by nebyla v muzikálu zastoupena. Nádherné fantazijní kostýmování vytvořila Andrea Kučerová a s fantazijní scénou se doslova vyřádl stálý spolupracovník divadla Chris-

toph Weyers. Je z evropských jevišť znám již dlouhá léta a ve *Sněhurce* se výtvarně rozdovaláděl jedna radost. Spolu s režii světla Davida Kachlíře a Petrem Hlouškem si až uličnický pohráli se scénou, která byla vždy pohádkovější, než by divák očekával. A k tomu přispěl neviditelný, ale živý orchestr v pozadí scény. Aranžmá a úpravu pro zdejší divadlo měli na starosti Dan Kalousek a Daniel Kyzlink. Hudba zněla tak dobře, že jsem měl zprvu podezření, že jde o kvalitní ve studiu upravovanou nahrávku. Ale ne! Ono se hrálo živě! Není vždy jednoduché převést díla anglosaské literatury do středoevropské srozumitelnosti, především pokud jde o díla a fakta ze světa pohádek. Zuzana Čtveráčková (překladatelka) i Klára Latzková (dramaturgyně) stály před několika „oříšky“, které musely rozlousknout. (...) V programu k představení jsem napočítal celkem 29 postav a nedá se říct, že tam jsou postavy okrajové, typu: „paní, přinesla jsem psaní.“ Všichni musí hrát naplno, jinak by muzikálová pohádka ztratila tempo a styl. A to tempo je ohromující. Stále se něco děje, mění se scéna, světla, postavy v mizanscéně, do toho vstupují vedle zvukových strašidelných šoků humorné situace – nositeli jsou především dvě postavy: Aleš Slanina a Alan Novotný jako Vlk a Rampelník. Nesmí samozřejmě chybět panovačná Královna pohádek Andrea Zelová a Florián, kterého hrál – div se, světe – František Florián. To jsou ale výčty z postav, které jsem viděl na představení v poslední lednový den. Jinak je v celém muzikálu někdy až trojnásobné obsazení postav. Bože, jak se taková inscenace zkouší, to si neumím představit. Tolik situací, tolik postav... Pakliže si představíte hudební pohádku s velkým P, tak *Sněhurka a já* je přesně ten titul. Nic v něm nechybí, nic v něm nepřebývá. Ba přebývá. Velkolepé show, ve kterém se děti i dospělí ani na vteřinu nudit nebudou.

NE/NORMÁLNÍ: unikátní muzikál i jeho brněnská inscenace

Luboš Mareček | 13.2.2022 | mestohudby.cz

Opravdu pozoruhodný hudební titul *NE/NORMÁLNÍ* (*Next to Normal*) nabídl v premiéře Městské divadlo Brno. Komorní muzikál pro šest herců se točí zejména kolem tématu bipolární poruchy a duševního zdraví obecně. Jakkoliv to může znít divácky odtažitě, vznikla na zdejším Činoherní scéně v režii Petra Gazdíka výtečná inscenace, která divadlu publikum nadežene. Důvody jsou jednoduché: jde o dramaticky skvěle sestavený kus s obtížnou, ale velmi nápaditou muzikou a jeho brněnské hudební i herecké provedení je téměř bezchybné. (...) Tři ceny Tony a Pulitzerova cena za nejlepší drama určitě toto mistrovské dílo jen podtrhuje. O to více kouzelné

je navrch zjištění, že muzikálový žánr, který si většinou publikum oprávněně spojuje (a rádo je také proto vyhledává) s melodramatičností, ulepenou nasládlostí zpracovávaných motivů, tady ukazuje hloubku i možnosti moderního hudebního divadla. Vzniklo totiž mimořádně působivé současné drama o rodině poznamenané duševní poruchou. (...) Na Gazdíkově brněnském nastudování je cenné, že za pomoci jednoduchých scénických prostředků vytvořil svižnou, dvou a půl hodinovou inscenaci, přičemž se tady žádné z nastíněných témat neobchází. Brněnská *NE/NORMÁLNÍ* není sentimentální, ale naopak je ukázkou živého hudebního divadla s komplexně fungujícími a vyrovnanými složkami, je mistrnou souhrou celého fungující inscenačního týmu. (...) Opravdu kvalitní je hudební nastudování této mnohdy na zpívání nejednoduché muziky. Šestice muzikantů za závěsem nahoře na jevišti s bandleaderem Antonem Marko odvádí bezchybnou práci. (...) Velkou pochvalu si zaslouží všichni zúčastnění, ale přece jen speciální uznání míří za Ivanou Vaňkovou v roli duševně nemocné Diany a Marcem Salvadorim v úloze jejího mrtvého syna Gabea. Protagonistka nabízí strážlivě realistickou, a přitom i oduševnělou sondu do pocitů, stavů a myslí ženy, které se okolní svět i paměť ve vlnách rozbíjejí na střepy. Jedná se o enigmatický, ale i charismatický výkon, jehož neokázalá exprese diváka doslova pohltí. Podobně záhrobní vzpomínka, tedy syn Gabe, který jako zlověstná stínová Nemesis doráží nejen na svoji matku, je ve výkonu Salvadoriho pěvecky i herecky opravdu bravurně zvládnutým partem. Nikdo ale nezaostává. Lukáš Janota v roli starostlivého otce a manžela Dana, Dušan Vitáček v lékařské dvojroli nebo pubertáči Henry v podání Jonáše Floriána a Elišky Skálové jako Natalie snesou nejvyšší měřítko. Působivé režijní vybalancování dramatického obsahu muzikálu *NE/NORMÁLNÍ*, perfektní sound a obdivuhodné herecké kreační posouvání této novou inscenaci do kategorie diváckého zážitku.

Z dějin českého písňového textu

Tobis – Špillar – Mírovský KDYBYCH BYLA BÍLOU MYŠKOU

Sally Bylo by to velmi krásné
kdybychom to věděli
Andy v co se každý z nás až umře
v co se jednou převtělí...

Sally Kdybych byla bílou myškou
Andy chtěl bych býti myšákem
Sally Kdybych byla pampeliškou
Andy chci být pampelišákem
Sally Kdybych byla jenom tečkou
Andy chtěl bych býti vykřičník
Sally Kdybych byla zahrádečkou
Andy byl by ze mě zahradník
Sally Kdybych byla šňůrou tenkou
Andy chtěl bych býti jako lunt
Sally A kdybych lahvičkou byla
Andy já bych v ní chtěl býti špunt

Sally Kdybych se tak znenadání
stala třeba vodičkou
Andy V tom případě bez váhání
chtěl bych býti lodičkou

Sally Kdybych byla večernicí
Andy chtěl bych býti večerník
Sally Kdybych byla slunečnicí
Andy chtěl bych býti slunečník
Sally Kdybych byla vonným květem
tu bych já byl včelkám
Sally Kdybych byla nemluvnětem
chtěl bych býti plenkami
Sally Kdybych byla sirka malá
Andy chtěl bych býti krabičkou
Sally A kdybych se míčem stala
Andy chtěl bych já být Pláničkou

Tobis (vlastním jménem Karel Pavlík), Špillar (vlastním jménem Václav Milota) a Mírovský (vlastním jménem Václav Miškovský) tvořili spolu s Rohanem (vlastním jménem Vladimír Veselý) nejplodnější tvůrčí tým operetních libretistů a překladatelů meziválečného Československa. Jejich společná práce (někdy ve čtyřech, někdy jen ve dvou či ve třech) až prorocky odpovídá bytostné kolektivnosti práce v hudebním divadle, které je většinou dílem sehraných týmů, nikoli osamělých génů. V tomto vlastně Tobis and comp. odpovídají spíše zvyklostem Broadwaye či Hollywoodu. (*Nepsalo se, dokud ředitel nedal zálohu deset tisíc na ruku, vyprávěl o klimatu pražské operety 30. let po letech „Rohan“ Ivo Osolsoběmu.*) Nejplodnější část tvůrčí činnosti tohoto čtyřlístku je spolupráce se skladatelem Járou (Jaroslavem) Benešem, jemuž napsali libreto k čtrnácti z jeho šestnácti operet, z nichž ne-li celek, pak alespoň šlágry jako *Já bych chtěl mít tvé foto*, *Venoušku, že se nestydíš* nebo *Já mám devět kanárů* žijí dodnes. Lehce dadaistický milostný duet *Kdybych byla bílou myškou* je z operety *Uličnice* (1936).

Text: Jan Šotkovský
Kresba: Jaroslav Milfajt

O STATEČNÉM KOVÁŘI

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO FINANČNĚ
PODPORUJE MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

Mercedes-Benz
HOŠEK MOTOR

AUTOCONT

26. a 27. 3. na Hudební scéně

Nepřehlédněte

Hvězdný divadelní program pod hvězdami

Milí diváci, těšte se už teď na letní divadelní večery pod Petrovem, kde pro vás opět rozehrajeme napínavé, dojemné i komické, historické i pohádkové příběhy oděné do zpěvoherního hávu.

Ve světové premiéře bude uvedena historická freska **Eliška/Rejčka**, v níž se seznámíte s životními osudy Elišky Rejčky a Elišky Přemyslovny, úsměvné momenty zažijete s komedií **Světáci**, Will Shakespeare a jeho herecká společnost vám zahrají romantickou komedii **Zamilovaný Shakespeare**, celou rodinu potěší muzikálová pohádka **O statečném kováři** a v originálním balábile **Napoleon aneb Alchymie štěstí** zjistíte, co spojuje Churchilla, Napoleona a Brno. V nabídce dále nechybí ani výjimečný **Lakomec**, nesmrtelný **Cyrano z Bergeracu** či legendární **Noc na Karlštejně**. A v rámci oslav výročí narození Johanna Gregora Mendela znovu uvidíte i rozpustilou komedii **Mendel aneb Vzpoura hrášků**.

Naše představení na Biskupském dvoře Moravského zemského muzea se začátky vždy ve 20.30 hod. se hrají za každého počasí a náležitě odstartují třinácté **Léto na Biskupském dvoře!** Vstupenky jsou již k dostání v našich pokladnách či online na www.mdb.cz.

V příštím čísle

- Igor Ondříček v rozhovoru s Jitkou Šotkovskou
- Nejen o *Cyranovi* bude mluvit také Svetlana Janotová
- Představíme dalšího nového člena souboru Rastislava Širilu
- Seznámíte se s novým autorským muzikálem *Devět křížů*
- Pozvánka na festival *Dokořán pro hudební divadlo 2022*

Mediaální partneři

RENGL

DOKOŘÁN BŘEZEN 2022

Městské divadlo Brno

Ředitel:
Stanislav Moša
Lidická 1863/16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 320
+420 533 316 360
www.mdb.cz
Šéfredaktorka:
Klára Latzková
Tisková mluvčí:
Kateřina Vižďová
Grafická úprava:
Jitka Hloušková
Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150
272. číslo
Vydalo MdB
za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
Uzávěrka: 23. 2. 2022
Náklad 5 200 ks
Foto: Nikol Wetterová
a Tino Kratochvil
Titulní strana:
foto: Nikol Wetterová

Nenechte si ujít tento excentrický muzikál
19. až 22. března a 28. až 30. dubna na Hudební scéně

L. Davis, R. Wright, G. Forrest, M. Yeston, V. Baumová: **GRAND HOTEL**

Jan Brožek, Marta Matějová a Patrik Földeši

Světová premiéra 29. ledna na Hudební scéně

Pippa Cleary Philip LaZebnik Ronald Kruschak

SNĚHURKA A JÁ

pohádkový muzikál pro celou rodinu režie Stanislav Slovák

